

jeg troer dog, det er muligt, at man ikke der vil synes derom, og jeg troer ogsaa, at mange af mine Venner paa Landet, paa hvis Dom jeg sætter megen Priis, ville raabe et Angsthema over mig, men dette maa jeg sætte mig ud over. Det kan ganske vist være noget besynderligt, at jeg fremkommer med dette. Der er hengaaet 20 Aar, siden vi fik en fri Forsfatning, men jeg troer ikke, at Nogen før har udtalt dette saa bestemt, som jeg nu siger det. (Stemmer; Jo!). Ja, jeg troer det dog ikke, og Mange ville maaskee derfor undre sig over, at jeg vover det, men jeg vil idetmindste vove et Forsøg, thi jeg troer, at en Indskrænkning er nødvendig, medens jeg ikke kan være med til at indskrænke Embedsmændenes Lønning og derved bidrage til, at vi sgaee en nedtrykt, forarmet og demoraliseret Embedsstand. Dette vil skee, naar man nedsætter Lønningerne — der er altfor Mange, som gjerne ville det —, hvormed jeg troer, at vi ved at indskrænke Embedsmændenes Tal ville faaee en langt kraftigere og arbejdsdygtigere Embedsstand. Jeg skal tillade mig at bemærke, at det vistnok vilde være bedst, om Initiativet hertil kom fra det høitærede Ministerium, og jeg troer ikke, at vi nogensinde have havt et Ministerium, som saaledes vilde være istand til at gjøre det som det nyværende, thi det har ikke nogen bureaukratisk Rod, det er ikke saaledes været sammen eller været op med den hæderlige Skare af Stats-, Conferens-, Justits-, Kammer- og Cancelliraader etc. etc., af hvilke vi have saamange i vore Rangclasser. De væsentligste Indskrænkninger, som jeg tænker mig muligt kunde finde Sted, angaaee først Ministeriet. Jeg vil naturligvis ikke foregribe Hans Majestæts Prærogativ, som bestaaer i at udnævne saamange Ministre, han maatte finde for godt, men jeg vilde ønske, at det maatte behage Hans Majestæt at foretage nogen Indskrænkning i Ministeriets Personale. Hvad jeg i saa Henseende troer nærmest kunde skee, er en Sammenlægning af de 2 Ministerier, Krigs- og Marineministeriet, hvormed der ofte har været Tale, og ligeledes troer jeg, at naar Administrationen engang bliver skilt fra Retsplejen, hvad jo ikke kan lade vente længe paa sig, vil Arbejdet for Justitsministe-

riet vistnok tage saameget af, at der ogsaa kan finde en Sammenlægning Sted mellem dette og Indenrigsministeriet. Ligeledes med Hensyn til Ministeriernes Personale kan der vistnok skee meget betydelige Indskrænkninger. Jeg troer, at der skrives meget for meget om mange Ting, og at man kunde simplificere dette meget betydeligt. I de forskjellige Stillinger, hvori jeg har været, har jeg meget ofte lagt Mærke til, at der skrives om Ubetydeligheder, hvormed man skulde forhaajses. Jeg har i den berømte Ole Sørensen'ske Sag havt Leilighed til at see, at der er corresponderet, jeg ved ikke mellem hvormange Ministerier og mellem hvormange forskellige Embedsmænd, om hvorvidt Telegrafbestyreren i Frederiksborg skulde give en Afskrift af et Telegram gratis eller ikke, og den hele Gjensid, hvormed Spørgsmaalet dreiede sig, var dog kun en Mark; det er vel værd at lægge Mærke til, at Saadant finder Sted. Jeg finder det besynderligt, at der, hvergang en Mand skal have større Rente af sine Penge end tilladeligt efter Lovgivningen, skal indgives Ansøgning derom til Ministeriet, medens Bevillingen meget godt kunde gives af Amtmanden. Hvis man ordnede Udstykningsvæsenet paa en mere hensigtsmæssig Maade, kunde man vist ogsaa overlade til Amtmanden alene at give Tilladelse til de Udstykninger, som kunne finde Sted, hvorhos ligeledes fritagelse for at svare Bygningsafgift meget godt kunde overlades til Amtmanden. Jeg kunde gjerne vedblive med slige Exempler til iagten, men det vil jeg ikke; vi have allerede gennemgaaet en temmelig lang Session med den foregaaende ærede Taler, og jeg skal ikke opholde Thinget længere end nødvendigt. Jeg mener fremdeles, at vi have en for stor og for belastelig Administration gennem Amtmændene, og at der ogsaa deri kunde foretages nogen Indskrænkning. Jeg ved meget vel, at dette vil møde overordentlig stor Modstand, thi denne Institution er noget Gammelt og Nedarvet; det vilde ogsaa gjøre mig ondt, hvis det skulde skee, men jeg kan ikke skjønne rettere, end at der kan gjøres Indskrænkninger i denne Henseende. Jeg kan ikke forstaae, at det kan være nødvendigt at have — jeg husker ikke